

No. 40384

**Latvia
and
Hungary**

Agreement between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the Republic of Hungary regarding co-operation and mutual assistance in customs matters. Riga, 2 May 2001

Entry into force: *15 January 2002 by notification, in accordance with article 20*

Authentic texts: *English, Hungarian and Latvian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Latvia, 1 July 2004*

**Lettonie
et
Hongrie**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la République de Hongrie concernant la coopération et l'assistance mutuelle en matière douanière. Riga, 2 mai 2001

Entrée en vigueur : *15 janvier 2002 par notification, conformément à l'article 20*

Textes authentiques : *anglais, hongrois et letton*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lettonie, 1er juillet 2004*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF HUNGARY
REGARDING CO-OPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE IN CUS-
TOMS MATTERS

The Government of the Republic of Latvia and the Government of the Republic of Hungary, hereinafter referred to as the Contracting Parties;

Considering that offences against customs legislation are prejudicial to the economic, fiscal, social, cultural and commercial interests of their respective countries;

Considering the importance of assuring the accurate assessment and collection of customs duties, taxes, fees and other charges on importation or exportation of goods, as well as the proper implementation of provisions of prohibition, restriction or control;

Convinced that efforts to prevent offences against customs legislation and efforts to ensure accurate collection of import and export duties, taxes, fees and other charges can be rendered more effective through co-operation between their Customs Authorities;

Having Regard to the Recommendation of the Customs Co-operation Council on mutual administrative assistance of December 5, 1953;

Having Regard Also to the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961 amended by the Protocol of 1972; and the Convention on Psychotropic Substances of 1971 drawn up under the auspices of the United Nations Organisation as well as the United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 1988;

Have Agreed as Follows:

DEFINITIONS

Article 1

1. "Customs legislation" shall mean provisions laid down by law or regulation concerning the importation, exportation, transit of goods or any other customs procedure, whether relating to customs duties, taxes, fees and other charges levied by Customs Authorities, or to measures of prohibition, restriction or control.

2. "Customs offence" shall mean any violation or attempted violation of customs legislation.

3. "Customs Authority" shall mean in the Republic of Latvia, the State Revenue Service National Customs Board (Valsts ienemumu dienesta Galvenā Muietas parvalde); and in the Republic of Hungary, the Directorate General of the Customs and Finance Guard (Vam-és Pénzügyorség Országos Parancsnoksaga).

4. "Requesting Customs Authority" shall mean the competent Customs Authority of a Contracting Party which makes a request for assistance in customs matters.

5. "Requested Customs Authority" shall mean the competent Customs Authority of a Contracting Party which receives a request for assistance in customs matters.

6. "Controlled Delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignment of narcotic drugs, psychotropic substances, goods indicated in the Note I and II being the annex to the United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 21 December 1988 or substances substituted for them, to pass out of, through or into the territories of one or more countries, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to identify persons involved in the activities considered as crimes by Article 3 paragraph (I) of the UN Convention mentioned above.

7. "Person" shall mean either a natural human being or a legal entity.

8. "Personal Data" shall mean data concerning an identified or identifiable natural human being.

9. "Information" shall mean any data, documents, reports, certified or authenticated copies thereof or other communications.

SCOPE OF AGREEMENT

Article 2

1. The Contracting Parties shall, through their Customs Authorities and in accordance with the provisions set out in this Agreement, afford each other mutual assistance:

- a) in order to ensure that customs legislation is properly followed;
- b) in order to prevent, investigate and combat offences against customs legislation;
- c) in cases concerning delivery and notification of documents regarding application of customs legislation.

2. Assistance within the framework of this Agreement shall be rendered in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Contracting Party and within the competence and resources of the requested Customs Authority. If necessary, a Customs Authority can arrange for assistance to be provided by another, competent authority, in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Contracting Party.

3. This Agreement does not cover criminal legal aid.

COMMUNICATION OF INFORMATION

Article 3

1. The Customs Authorities shall, upon request, supply to each other all information which may help to ensure accuracy in:

- a) the collection of customs duties, taxes, fees and other charges levied by Customs Authorities and, in particular, information which may help to assess the customs value of goods and to establish their tariff classification;

- b) the implementation of import and export prohibitions and restrictions;
- c) the application of national rules of origin not covered by other contractual arrangements concluded by one of or both Contracting Parties.

2. If the requested Customs Authority does not have the information asked for, it shall seek that information in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Contracting Party.

3. The requested Customs Authority shall seek the information as if it was acting on its own account.

Article 4

The Customs Authorities shall, upon request, supply to each other the following information:

- a) whether goods imported into the territory of the State of one Contracting Party have been lawfully exported from the territory of the State of the other Contracting Party;
- b) whether goods exported from the territory of the State of one Contracting Party have been lawfully imported into the territory of the State of the other Contracting Party, and the nature of the customs procedure, if any, under which the goods have been placed;
- c) whether goods which are granted favourable treatment upon exportation from the territory of the State of one Contracting Party have been duly imported into the territory of the State of the other Contracting Party, it being understood that information shall also be provided on any customs control measures to which the goods have been subjected.

Article 5

The Customs Authority of one Contracting Party shall, on its own initiative or upon request, supply to the Customs Authority of the other Contracting Party all information likely to be of use to it relating to offences against customs legislation and, in particular, regarding:

- a) persons known or suspected of committing or having committed offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- b) goods known to be subject of illicit traffic;
- c) means of transport and containers known to be or suspected of being used in committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- d) new methods and means employed in committing offences against customs legislation;

- e) premises known to be or suspected of being used in committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party.

Article 6

1. The Customs Authority of one Contracting Party shall, on its own initiative or upon request, supply to the Customs Authority of the other Contracting Party reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on activities, detected or planned, which constitute or appear to constitute an offence against the customs legislation in force in the territory of the State of that Contracting Party.

2. Original files and documents shall be requested only in cases where certified copies would be insufficient. Originals which have been transmitted shall be returned without delay as soon as the reason for which they had been provided to the Customs Authority of the other Contracting Party ceased to exist.

Article 7

The 3 documents provided for in this Agreement may be replaced by computerised information produced in any form for the same purpose. All relevant information for the interpretation or utilization of the material should be supplied at the same time.

SURVEILLANCE OF PERSONS, GOODS AND MEANS OF TRANSPORT

Article 8

The Customs Authority of one Contracting Party shall, within its competence and resources, on its own initiative or upon request of the Customs Authority of the other Contracting Party, maintain surveillance over:

- a) the movements, particularly entry into and exit from its territory, of persons known or suspected of committing or having committed offences against customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- b) any means of transport and containers known to be or suspected of being used in committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- c) movements of goods reported by the Customs Authority of the other Contracting Party, which could result in substantial illicit traffic to or from its territory or suspicions thereof.

CONTROLLED DELIVERY

Article 9

1. The Customs Authorities may, by mutual consent and within their competence determined by national legislation, use controlled delivery in order to identify persons involved in an offence. When a decision on the use of controlled delivery is not within the competence of the Customs Authority it shall initiate co-operation with national authorities with such competence or transfer the case to that authority.

2. Illicit consignments whose controlled delivery is agreed to may, by mutual consent of the competent authorities, be intercepted and allowed to continue with the narcotic drugs, psychotropic substances or substances substituted for them intact or -- in case the conditions are ensured -- removed or replaced in whole or in part.

3. Decisions concerning the use of controlled delivery shall be taken on a case-by-case basis, and may, if necessary, take into account financial arrangements and understandings between the competent national authorities.

INQUIRIES

Article 10

1. Upon request, the requested Customs Authority shall initiate official inquiries concerning operations which are or appear to be contrary to the customs legislation in force in the territory of the State of the requesting Contracting Party. It shall communicate the results of such inquiries to the requesting Customs Authority.

2. These inquiries shall be conducted under the legislation in force in the territory of the State of the requested Contracting Party. The requested Customs Authority shall proceed as though it was acting on its own account.

3. The requested Customs Authority may allow officials of the requesting Contracting Party to be present at such inquiries.

4. When representatives of the Customs Authority of one of the Contracting Parties are present in the territory of the State of the other Contracting Party, pursuant to this Agreement, they must at all times be able to furnish proof of their official capacity. They must not be in uniform and carry arms.

EXPERTS AND WITNESSES

Article 11

1. If the courts or the authorities of the State of one Contracting Party so request in connection with offences against customs legislation brought before them, the Customs Authority of the other Contracting Party may authorise its officials to appear as experts or witnesses before those courts or authorities. Such officials shall give evidence regarding

facts established by them in the course of their duties. The request for appearance must clearly indicate in what case and in what capacity the official is to appear.

2. The official requested to appear as witness or expert has the privilege to refuse to give evidence or a statement, if he is entitled or obliged to do so by virtue of the laws of his own State or those of the requesting Contracting Party.

USE OF INFORMATION AND DOCUMENTS

Article 12

1. Information, documents and other communications received under this Agreement shall not be used for purposes other than those specified in this Agreement, without the written consent of the Customs Authority which furnished them. These provisions are not applicable to information, documents and other communications concerning offences relevant to narcotic drugs and psychotropic substances. Such information may be transmitted to other authorities directly involved in the fight against illicit trafficking of such drugs and substances.

2. Any information communicated in whatever form pursuant to this Agreement shall be of a confidential nature. It shall be covered by the obligation of official secrecy and shall enjoy the protection extended to the same kind of information and documents under the legislation in force in the territory of the State of the Contracting Party which received it.

3. Paragraph 1 shall not impede the use of information in any judicial or administrative proceedings subsequently instituted for non-compliance with customs legislation.

4. In accordance with the purposes and within the scope of this Agreement, the Customs Authorities of the Contracting Parties may, however, use as evidence information and documents obtained:

- a) in their records of evidence, reports and testimonies and
- b) in proceedings and charges brought before courts.

The use made of such information and documents as evidence in courts and the weight to be attached thereto shall be determined in accordance with national legislation.

PERSONAL DATA PROTECTION

Article 13

In accordance with the legislation of the Contracting Parties, the protection of personal data shall at least be subject to the following conditions:

- a) personal data shall not be transmitted whenever there are reasonable grounds to believe that the transfer or the use made of the data transmitted would be contrary to the basic legal principles of one of the Contracting Parties, and, in particular, if the person concerned would suffer undue disadvantages. Upon request of the Customs Authority furnishing personal data, the receiving Cus-

toms Authority shall inform the furnishing Customs Authority of the use made of the information supplied and of the results achieved;

- b) personal data may only be transmitted to Customs Authorities and other law enforcement authorities, and in the case of need for prosecution purposes, to public prosecution and judicial authorities. Such information shall not be communicated to persons other than those required to use it for such purposes unless the authorities supplying the information expressly agree and the law governing the authorities which receive the data allows such communication;
- c) the requested Customs Authority must ascertain the validity and correctness of the personal data to be submitted. In case the requested Customs Authority finds that incorrect or restricted personal data have been submitted, it must inform the requesting Customs Authority of this fact without delay. The requesting Customs Authority shall correct, destroy or delete the personal data, if so required;
- d) the requested Customs Authority shall together with the personal data provide information on the required deadline regarding data deletion according to the legislation of its State. The personal data shall be deleted when the need for their use ceases to exist;
- e) the Customs Authorities of the Contracting Parties shall keep a register on the personal data submitted or received, and effectively protect any personal data against unauthorised access, modification, publication, damage or destruction.

DELIVERY AND NOTIFICATION

Article 14

Upon request, the requested Customs Authority shall, in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the requested Contracting Party, deliver or notify to the natural or legal persons concerned, residing or established in its territory, all documents and decisions falling within the scope of this Agreement, which emanate from the requesting Customs Authority.

FORM AND SUBSTANCE OF REQUESTS FOR ASSISTANCE

Article 15

1. Requests pursuant to this Agreement shall be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request. When required because of the urgency of the situation, oral requests may be accepted, but must be confirmed in writing without delay.

2. Requests pursuant to paragraph 1 of this Article shall include the following information:

- a) the requesting Customs Authority;
- b) the measure requested;

- c) the object of and the reason for the request;
- d) the legislation and other legal elements involved;
- e) indications as exact and comprehensive as possible on the natural or legal persons being the target of the inquiries;
- f) a summary of the relevant facts, except in cases provided for in Article 14.

3. Requests shall be submitted either in an official language of the requested Contracting Party, or in English or in another language acceptable to the requested Customs Authority.

4. If a request does not meet the formal requirements, its correction or completion may be demanded; the ordering of precautionary measures shall not be affected thereby.

EXCEPTIONS FROM THE LIABILITY TO RENDER ASSISTANCE

Article 16

1. If the requested Customs Authority considers that the assistance sought would infringe upon the sovereignty, public order, security or other essential interests of the requested Contracting Party or would involve violation of an industrial, commercial or professional secret in the territory of the State of that Contracting Party, it may refuse to provide such assistance or may provide the assistance only if certain conditions are met.

2. If a request for assistance cannot be complied with, the requesting Customs Authority shall be notified without delay and shall be informed of the reasons for the refusal to provide assistance.

3. If the requesting Customs Authority asks for assistance which it would itself be unable to give if asked to do so by the Customs Authority of the other Contracting Party, it shall draw attention to that fact in its request. Compliance with such a request shall be within the discretion of the requested Customs Authority.

COSTS

Article 17

The Customs Authorities of the Contracting Parties shall not claim the reimbursement of costs incurred in the execution of this Agreement, with the exception of expenses for experts, witnesses, interpreters, and translators not being public administration employees.

IMPLEMENTATION

Article 18

1. The assistance provided for under this Agreement shall be supplied directly between the Customs Authorities of the Contracting Parties.

2. The Customs Authorities of the Contracting Parties shall jointly decide the detailed arrangements for the implementation of this Agreement.

3. The Customs Authorities of the Contracting Parties shall endeavour to resolve by mutual accord any differences or doubt arising from the interpretation or application of this Agreement. Differences for which no solutions are found shall be settled through diplomatic channels.

TERRITORIAL APPLICABILITY

Article 19

This Agreement shall be applicable to the customs territories of the States of both Contracting Parties.

ENTRY INTO FORCE AND TERMINATION

Article 20

1. Each Contracting Party shall notify one another through diplomatic channels when all necessary national legal requirements for entry into force have been fulfilled. The Agreement shall enter into force sixty days after the last notification has been received.

2. This Agreement is intended to be of unlimited duration. The Agreement may be terminated by written notice through diplomatic channels and shall cease to be in force six months after such notice has been received by the other Contracting Party.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Agreement.

Done at Riga on May 2, in 2001, in two originals, in the Latvian, Hungarian and English languages, each of these texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English language text shall prevail.

For the Government of the Republic of Latvia:

INDULIS BERZINS

For the Government of the Republic of Hungary:

JANUSS MARTONI

[HUNGARIAN TEXT — TEXTE HONGROIS]

MEGÁLLAPODÁS

A LETT KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A VÁMÜGYEKBE TÖRTÉNŐ EGYÜTTMŰKÖDÉS RŐL ÉS KÖLCSÖNÖS SEGÍTSÉGNYÚJTÁSRÓL

A Lett Köztársaság Kormánya és a Magyar Köztársaság Kormánya (a továbbiakban Szerződő Felek),

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a vámjogszabálysértések kárt okoznak országaik gazdasági, pénzügyi, társadalmi, kulturális és kereskedelmi érdekeinek;

FIGYELEMBE VÉVE az áruk behozatalára és kivitelére vonatkozó vámok, adók, illetékek és díjak pontos kivetésének és beszedésének, valamint a tiltó, korlátozó vagy ellenőrző rendelkezések megfelelő végrehajtásának fontosságát;

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy a vámjogszabálysértések megelőzése, valamint a kiviteli és behozatali vámok, adók, illetékek és díjak pontos beszedése érdekében tett erőfeszítéseket még hatékonyabbá lehet tenni a vámhatóságok közötti együttműködés révén;

FIGYELEMBE VÉVE a Vámegyháttmüködési Tanács 1953. december 5-i Kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló ajánlását;

FIGYELEMBE VÉVE az ENSZ égisze alatt megkötött, az 1972. évi Jegyzőkönyvvel módosított 1961. évi Egységes kábítószer egyezményt és az 1971. évi, a Pszichotróp anyagokról szóló egyezményt, valamint a Kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ Egyezményt,

AZ ALÁBBIKBAN ÁLLAPODTAK MEG:

MEGHATÁROZÁSOK

1. Cikk

A jelen Megállapodás alkalmazásában:

1. A "vámjogszabályok" az áruk behozatalára, kivitelére és átvitelére, vagy egyéb vámeljáráásokra vonatkozó, törvény vagy egyéb jogszabály által meghatározott rendelkezéseket jelentik, akár a vámhatóságok által kivetett vámpokra, adókra, díjakra és illetékekre, akár tiltó, korlátozó vagy ellenőrző intézkedésekre vonatkoznak.
2. "Vámjogszabálysértés" alatt a vámjogszabályok bármely megsértését, valamint annak kísérletét értjük.
3. "Vámhatóság" alatt a Lett Köztársaságban az Állami Bevételi Főigazgatóság Nemzeti Vámszolgálatát (Valsts ieņēmumu dienesta Galvenā Muitas pārvalde), a Magyar Köztársaságban a Pénzügyminisztérium Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnokságát értjük.
4. "Megkereső vámhatóság" alatt azon Szerződő Fél illetékes vámhatóságát értjük, amely vámügyekben segítséget kér.
5. "Megkeresett vámhatóság" alatt azon Szerződő Fél illetékes vámhatóságát értjük, amelyhez a vámügyekben történő segítségnyújtási megkeresés érkezik.
6. Az "ellenőrzött szállítás" azt a módszert jelenti, amikor a Kábítószeres és pszichotróp anyagok tiltott forgalmazása elleni 1988. évi ENSZ Egyezmény mellékletét képező I. és II. jegyzéken szereplő kábítószer, pszichotróp anyagot vagy ezeket helyettesítő anyagokat tartalmazó illegális vagy gyanús szállítmányokat az illetékes hatóságok tudtával és felügyelete mellett ki-, beengedik vagy átengedik egy vagy több ország területén azzal a céllal, hogy az említett Egyezmény 3. Cikkének (1) bekezdése alapján bűncselekményé nyilvánított cselekmények elkövetőit azonosítsák.
7. "Személy" alatt a természetes személyeket és a jogi személyeket egyaránt értjük.
8. "Személyes adatok" alatt az azonosított vagy az azonosítható természetes személyre vonatkozó adatokat értjük.
9. "Információ" alatt minden adatot, okmányt, jelentést, ezek igazolt vagy hitelesített másolatait és egyéb közléseket értjük.

A MEGÁLLAPODÁS HATÁLYA

2. Cikk

1. A Szerződő Felek vámhatóságaikon keresztül és a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangban kölcsönös segítséget nyújtanak egymásnak:
 - a) a vámjogszabályok megfelelő betartásának biztosítása érdekében;
 - b) a vámjogszabálysértések megelőzése, felderítése és üldözése érdekében;
 - c) a vámjogszabályok alkalmazására vonatkozó okmányok eljuttatásának és közlésének esetében.
2. Jelen Megállapodás keretei között a segítséget a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályokkal összhangban a megkeresett vámhatóság hatáskörén belül és lehetőségei szerint nyújtja. Szükség esetén a vámhatóság intézkedhet másik, hatáskörrel rendelkező hatóság által történő segítségnyújtásról a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályokkal összhangban.
3. Jelen Megállapodás nem érinti a büntügyi jogsegélyt.

INFORMÁCIÓ MEGKÜLDÉSE

3. Cikk

1. A vámhatóságok megkeresés alapján megadnak egymásnak minden olyan információt, amely elősegítheti:
 - a) a vámhatóságok által kiszabott adók, vámok, illetékek és díjak pontos beszedését, és különösen az áruk vámértékének pontos meghatározását és tarifális besorolását;
 - b) a behozatalra és kivitelre vonatkozó tilalmak és korlátozások pontos betartását;
 - c) azon nemzeti származási szabályok pontos alkalmazását, amelyek nem képezik az egyik vagy mindkét Szerződő Fél által megkötött más egyezmények tárgyát.
2. Amennyiben a megkeresett vámhatóság nem rendelkezik a kért információval,

intézkedik ezen információ beszerzése érdekében a megkeresett Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályoknak megfelelően.

3. A megkeresett vámhatóság úgy intézkedik az információ beszerzése érdekében, mintha a saját ügyében járna el.

4. Cikk

A vámhatóságok megkeresés alapján egymás rendelkezésére bocsátják az alábbi információkat:

- a) az egyik Szerződő Fél államának területére bevitt árukat a másik Szerződő Fél államának területéről a vámjogszabályoknak megfelelően vitték-e ki;
- b) az egyik Szerződő Fél államának területéről kivitt árukat a másik Szerződő Fél államának területére a vámjogszabályoknak megfelelően vitték-e be, és az árukat milyen vámeljáráásban vámkezelték;
- c) a kedvezményes elbánásban részesített, az egyik Szerződő Fél államának területéről kivitt árukat a másik Szerződő Fél államának területére megfelelően vitték-e be, egyúttal utalni kell az áruknál alkalmazott vámellenőrzési intézkedésekre is.

5. Cikk

Saját kezdeményezésre vagy megkeresés alapján a Szerződő Felek vámhatóságai átadják egymásnak a vámjogszabálysértésekkel kapcsolatosan felhasználható információkat, különös tekintettel az alábbiakra:

- a) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokat megsértő vagy ezzel gyanúsítható személyek;
- b) tiltott kereskedelem tárgyát képező áruk;
- c) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályok megsértéséhez bizonyosan vagy feltehetően igénybe vett közlekedési és szállítóeszközök;
- d) a vámjogszabályok megsértése során alkalmazott új módszerek és eszközök;

- e) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályok megsértéséhez bizonyosan vagy feltehetően használt helyszínek.

6. Cikk

1. Az egyik Szerződő Fél vámhatósága saját kezdeményezésre vagy megkeresésre eljuttatja a másik Szerződő Fél vámigazgatóságának mindazokat a jelentéseket, bizonyítékokat vagy okmányok hitelesített másolatait, amelyek minden rendelkezésre álló információt tartalmaznak a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokat sértő vagy veszélyeztető, valamint a már felderített vagy tervezett cselekményekről.
2. Eredeti iratok, okmányok csak abban az esetben kérhetők, ha a hivatalos másolatok bizonyító ereje nem kielégítő. Az adatkérés indokának megszűnésekor az átadott eredeti iratokat, okmányokat haladéktalanul vissza kell küldeni a másik Szerződő Fél vámhatóságának.

7. Cikk

A jelen Megállapodás értelmében átadott okmányok helyettesíthetők az ugyanilyen célra bármilyen formában készített számítógépes információval. Az anyag értelmezéséhez vagy felhasználásához szükséges minden információt egyidejűleg kell megküldeni.

SZEMÉLYEK, ÁRUK ÉS SZÁLLÍTÓESZKÖZÖK MEGFIGYELÉSE

8. Cikk

Az egyik Szerződő Fél vámhatósága hatáskörén és lehetőségein belül saját kezdeményezésre vagy a másik Szerződő Fél vámhatóságának megkeresésére figyelemmel kíséri:

- a) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokat megsértő vagy ezzel gyanúsítható személyek mozgását, különösen a területére történő belépést és az onnan való kilépést;
- b) a másik Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályok megsértéséhez bizonyosan vagy feltehetően igénybe vett közlekedési- vagy szállítóeszközöket;
- c) azon áruk mozgását, amelyeket a másik Szerződő Fél vámhatósága úgy ítél meg, hogy azok saját területére történő be-, illetve onnan való kiszállítása tiltott kereskedelmet eredményezhet.

ELLENŐRZÖTT SZÁLLÍTÁS

9. Cikk

1. A vámhatóságok kölcsönös megállapodás alapján és a nemzeti jogszabályokban meghatározott hatáskörük keretei között alkalmazhatnak ellenőrzött szállítást a vámjogszabálysértést elkövető személyek azonosítása érdekében. Amennyiben az ellenőrzött szállítás alkalmazására vonatkozó döntés nem tartozik a vámhatóság hatáskörébe, együttműködést kezdeményez az ilyen hatáskörrel rendelkező hatósággal, illetve átadja az ügyet a hatáskörrel rendelkező hatóságnak.
2. A kábítószer, pszichotróp anyagot vagy azokat helyettesítő anyagot tartalmazó tiltott szállítmányok, amelyek esetében a hatáskörrel rendelkező hatóságok az ellenőrzött szállítás alkalmazásáról együttesen döntenek, sértetlen szállítmányként – vagy ha a feltételek fennállnak – teljes vagy részleges kiemeléssel vagy behelyettesítéssel nyomon követhetők.
3. Ellenőrzött szállításokra mindig eseti döntés alapján kerül sor, alkalmazásuk esetén figyelembe kell venni a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok közötti pénzügyi megállapodásokat és rendelkezéseket.

VIZSGÁLATOK

10. Cikk

1. Megkeresés alapján a megkeresett vámhatóság hivatalos vizsgálatokat kezdeményez olyan cselekményekkel kapcsolatban, amelyek a megkereső Szerződő Fél államának területén hatályos vámjogszabályokkal bizonyosan vagy feltehetően ellentétesek. Az ilyen vizsgálatok eredményeit a megkeresett vámhatóság közli a megkereső vámhatósággal.
2. Ezen vizsgálatokat a megkeresett Szerződő Fél államának területén érvényes jogszabályoknak megfelelően kell lefolytatni. A megkeresett vámhatóságnak úgy kell eljárnia, mintha saját ügyében járna el.
3. A megkeresett vámhatóság engedélyezheti, hogy a vizsgálatok során a megkereső Szerződő Fél tisztviselői jelen legyenek.
4. Amikor a Szerződő Felek képviselői a jelen Megállapodás értelmében a másik Szerződő Fél államának területén tartózkodnak, minden esetben bizonyítaniuk kell hivatalos minőségüket. Nem viselhetnek egyenruhát és nem lehet náluk fegyver.

SZAKÉRTŐK ÉS TANÚK

11. Cikk

1. Az egyik Szerződő Fél állama bíróságának vagy hatóságának kérésére a másik Szerződő Fél vámhatósága vámjogszabálysértés esetén felhatalmazhatja tisztviselőit, hogy tanúként vagy szakértőként megjelenjenek ezen bíróságok vagy hatóságok előtt. A tisztviselők bizonyítékot nyújtanak a hivatalos tevékenységük során feltárt tényekről. A kérelemben világosan közölni kell, milyen ügyben és milyen minőségben kell a tisztviselőnek megjelennie.
2. A szakértőnek vagy tanúnak felkért tisztviselőnek joga van megtagadni a bizonyíték- vagy nyilatkozatadást, ha erre a saját államának vagy a megkereső Szerződő Fél törvényeinek értelmében jogosult vagy köteles.

AZ INFORMÁCIÓ ÉS OKMÁNYOK FELHASZNÁLÁSA

12. Cikk

1. A jelen Megállapodás értelmében átvett információk, okmányok vagy egyéb közlések a jelen Megállapodásban meghatározott céloktól eltérő célra csak az információt és okmányokat átadó vámhatóság írásbeli engedélyével használhatók fel. Ezek a rendelkezések nem vonatkoznak a kábítószereket és a pszichotróp anyagokat érintő jogszabálysértésekkel kapcsolatos információkra, okmányokra és más közlésekre. Az ilyen információk a kábítószer és pszichotróp anyagok jogellenes kereskedelme elleni harccal közvetlenül foglalkozó más hatóságoknak küldhetők meg.
2. A jelen Megállapodás értelmében átadott bármely információ bizalmas természetűnek számít, és az azt átvevő Szerződő Fél államának területén hatályos jogszabályokban meghatározott védelmet kell élveznie.
3. Az 1. pontban foglaltak nem gátolhatják az információ felhasználását a vámjogszabály megsértése miatt indított bírósági vagy közigazgatási eljárásban.
4. A Szerződő Felek vámhatóságai a jelen Megállapodás értelmében és céljainak megfelelően megszerzett információt és okmányokat felhasználhatják bizonyítékként:
 - a) bizonyítékokat rögzítő jegyzőkönyveikben, jelentéseikben és tanúvallomásokat rögzítő okmányaikban, valamint
 - b) bírósági eljárások során.

Az ilyen információknak és okiratoknak a bíróságokon bizonyítékként való felhasználását és bizonyító erejét a nemzeti jogszabályok határozzák meg.

SZEMÉLYES ADATOK VÉDELME

13. Cikk

A Szerződő Felek nemzeti jogszabályaiknak megfelelően a személyes adatok védelmét legalább az alábbi feltételekkel biztosítják:

- a) Személyes adatokat nem lehet továbbítani, ha alaposan feltehető, hogy az adatok továbbítása vagy felhasználása ellentétes bármelyik Szerződő Fél jogi alapelveivel, és különösen akkor, ha az érintett személy ezáltal jogtalan hátrányokat szenvedne. A személyes adatot átadó vámhatóság megkeresése alapján az adatot átvevő vámhatóság tájékoztatja az adatot szolgáltató vámhatóságot az információ felhasználásáról és az elért eredményekről;
- b) A személyes adatokat csak vámhatóságok és más bűnüldöző szervek, valamint peres eljárások esetén az ügyészség vagy bíróságok részére lehet átadni. Ezen információkat csak az információ felhasználására jogosult személyeknek lehet átadni, kivéve, ha az információt átadó hatóságok ezt kifejezetten megengedik és az információt átvevő hatóságokra vonatkozó törvények is lehetővé teszik az információk egyéb személyek részére történő átadását;
- c) A megkeresett vámhatóság köteles meggyőződni az átadásra kerülő személyes adat helyességéről és hitelességéről. Helytelen vagy nem átadható személyes adat továbbítása esetén a megkeresett vámhatóság erről a tényről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső vámhatóságot. A megkereső vámhatóság kérelemre kijavítja, megsemmisíti vagy törli a személyes adatot;
- d) A megkeresett vámhatóság a személyes adattal együtt közli a saját államának jogrendszere szerint érvényes adattörlési határidőket. A személyes adatot törölni kell, ha annak nyilvántartása többé nem szükséges;
- e) A Szerződő Felek vámhatóságai kötelesek az átadott és átvett személyes adatokról nyilvántartást vezetni és azokat megfelelő módon védeni az illetéktelen hozzáférés, változtatás, nyilvánosságra hozatal, sérülés vagy megsemmisülés ellen.

KÉZBESÍTÉS ÉS ISMERTETÉS

14. Cikk

Megkeresés alapján a megkeresett vámhatóság a megkeresett Szerződő Fél államának területén érvényes jogszabályokkal összhangban továbbítja a területén állandó lakhellyel, telephellyel rendelkező természetes, illetve jogi személy részére, illetve ismerteti velük a megkereső vámhatóságtól származó és a jelen Megállapodás hatálya alá tartozó valamennyi iratot és határozatot.

A SEGÍTSÉGKÉRÉS FORMÁJA ÉS TARTALMA

15. Cikk

1. Jelen Megállapodás értelmében a megkeresést írásban kell elkészíteni. A megkeresések teljesítéséhez a szükséges okmányokat mellékelni kell. Sürgős esetben a megkeresés szóban is elfogadható, de azt írásosban haladéktalanul meg kell erősíteni.
2. A jelen cikk 1. pontja értelmében elkészített megkeresésnek a következő információkat kell tartalmaznia:
 - a) a megkereső vámhatóságot;
 - b) a kért intézkedést;
 - c) a megkeresés tárgyát és okát;
 - d) a vonatkozó jogszabályokat és egyéb jogi tényezőket;
 - e) a vizsgálat tárgyát képező természetes és jogi személyekre vonatkozó pontos és részletes információt;
 - f) az ügy rövid ismertetését, kivéve a 14. Cikkben meghatározott eseteket.
3. A megkereséseket a megkeresett Szerződő Fél hivatalos nyelvén vagy angolul, vagy a megkeresett vámhatóság által elfogadható más nyelven kell megküldeni.
4. Amennyiben a megkeresés nem felel meg a formai követelményeknek, javítása vagy kiegészítése megkövetelhető, de ez nem késleltetheti a halaszthatatlan intézkedések megtételét.

A SEGÍTSÉGNYÚJTÁS KÖTELEZETTSÉGEI ALÓLI KIVÉTELEK

16. Cikk

1. Amennyiben a megkeresett vámhatóság úgy ítéli meg, hogy a segítségnyújtás teljesítése a megkeresett Szerződő Fél szuverenitását, közrendjét, biztonságát, illetve egyéb lényeges érdekét, valamint államának területén ipari, kereskedelmi vagy szakmai titkot sértene, megtagadhatja a jelen Megállapodásban előírt segítségnyújtást vagy bizonyos feltételek betartása mellett nyújthat segítséget.
2. Amennyiben a segítségnyújtás nem teljesíthető, erről a megkereső vámhatóságot haladéktalanul értesíteni kell, tájékoztatva egyúttal a visszautasítás okáról.
3. Amennyiben a megkereső vámhatóság olyan segítségnyújtást kér, amelyet - ha azt a másik Szerződő Fél vámhatósága kérné - a maga részéről nem tudna teljesíteni, azt a megkeresésében fel kell tüntetnie. Ilyen kérés teljesítéséről a megkeresett vámhatóság dönt.

KÖLTSÉGEK

17. Cikk

A Szerződő Felek vámhatóságai nem tartanak igényt a jelen Megállapodás végrehajtásával kapcsolatban felmerült költségek megtérítésére, kivéve a közigazgatási alkalmazásban nem álló tanúk, szakértők és tolmácsok, valamint a fordítók költségeit és díjazását.

TELJESÍTÉS

18. Cikk

1. Jelen Megállapodás értelmében a segítségnyújtás közvetlenül a Szerződő Felek vámhatóságai között történik.
2. A Szerződő Felek vámhatóságai közösen meghatározzák a jelen Megállapodás végrehajtásának részleteit.
3. A Szerződő Felek vámhatóságai törekednek arra, hogy a jelen Megállapodás értelmezéséből vagy alkalmazásából eredő nézeteltéréseket vagy kétségeket kölcsönös megegyezéssel megoldják. Az olyan nézeteltéréseket, amelyekre nem találnak megoldást, diplomáciai úton kell rendezni.

A MEGÁLLAPODÁS TERÜLETI HATÁLYA

19. Cikk

Jelen Megállapodás hatálya a Szerződő Felek államainak vámterületére terjed ki.

HATÁLYBALÉPÉS ÉS MEGSZÚNÉS

20. Cikk

1. A Szerződő Felek diplomáciai úton tájékoztatják egymást a hatálybalépéshez szükséges nemzeti jogi követelmények teljesítéséről. A Megállapodás hatvan nappal az utolsó értesítés kézhezvételét követően lép hatályba.
2. Jelen Megállapodás határozatlan időre szól. A Megállapodás diplomáciai úton megküldött írásbeli értesítéssel mondható fel. A Megállapodás hatálya az írásbeli értesítésnek a másik Szerződő Fél által történő kézhezvételét követő hat hónap elteltével szűnik meg.

Alulírottak, a megfelelő felhatalmazás birtokában aláírták a jelen Megállapodást.

Készült Rigában, 2001. év ...¹május.....hó.....².....napján, két eredeti példányban, lett, magyar és angol nyelven, mindegyik szöveg egyformán hiteles. Értelmezési eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.

A LETT KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA
nevében

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA nevében

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTON]

**LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
UN
UNGĀRIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS
LĪGUMS
PAR SADARBĪBU UN SAVSTARPĒJO PALĪDZĪBU
MUITAS LIETĀS**

Latvijas Republikas valdība un Ungārijas Republikas valdība (turpmāk - Līgumslēdzējpusēs),

atzīstot, ka muitas likumu pārkāpumi nodara kaitējumu abu valstu ekonomiskajām, finansiālajām, sociālajām, kultūras un komerciālajām interesēm,

ievērojot muitas nodokļu, nodevu un citu maksājumu precīzas uzlikšanas nodrošināšanas par preču importu un eksportu, kā arī aizliegumu, ierobežojumu vai kontroles noteikumu pareizas piemērošanas un šo maksājumu pareizas iekasēšanas nodrošināšanas svarīgumu,

pārliecinoties, ka normatīvie akti muitas lietās pārkāpumu aizkavēšanas un precīzas muitas nodokļu, nodevu un citu ievad muitas un izvad muitas maksājumu iekasēšanas nodrošināšanas pasākumus abu valstu muitas iestāžu sadarbībā var padarīt efektīvākus,

atsaucoties uz Muitas sadarbības padomes 1953.gada 5.decembra Rekomendāciju par savstarpējo administratīvo palīdzību,

kā arī atsaucoties uz 1961.gada Konvencijas par narkotiskajām vielām, kas grozīta ar 1972.gada Protokolu, 1971.gada Konvencijas par psihotropajām vielām, kas izstrādāta saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas norādījumiem un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988.gada Konvencijas narkotisko un psihotropo vielu nelikumīgas pārvietošanas novēršanai noteikumiem,

vienojas par tālāk minēto:

DEFINĪCIJAS

1. pants

1. "Normatīvie akti muitas lietās" ir noteikumi, kurus paredz likums vai likumpamatotu aktu normas attiecībā uz importu, eksportu, preču tranzītu vai jebkādu citu muitas procedūru vai nu saistībā ar muitas nodokļiem, nodevām un citiem maksājumiem, ko iekasē muitas iestādes, vai arī aizlieguma, ierobežojuma vai kontroles pasākumiem.

2. "Muitas pārkāpums" ir normatīvo aktu muitas lietās pārkāpšana vai pārkāpšanas mēģinājums.

3. "Muitas iestāde" ir Latvijas Republikā - Valsts ieņēmumu dienesta Galvenā Muitas pārvalde un Ungārijas Republikā - Muitas un finansu dienesta Ģenerāldirektorāts.

4. "Pieprasītāja muitas iestāde" ir tās Līgumslēdzējpusē kompetenta muitas iestāde, kas pieprasa palīdzību muitas lietās.

5. "Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde" ir tās Līgumslēdzējpusē kompetenta muitas iestāde, kas saņem palīdzības pieprasījumu muitas lietās.

6. "Kontrolētā piegāde" ir paņēmieni, kas atļauj aizliegtu vai aizdomās turētu narkotisko un psihotropo vielu, preču, kas norādītas Apvienoto Nāciju Organizācijas 1988.gada 21.decembra Konvencijas pret narkotisko un psihotropo vielu nelegālu apgrozījumu pielikuma I un II piezīmē, kā arī to aizstājēju piegādes apturēšanu, pārvietošanu caur vai ieviešanu vienas vai vairāku valstu teritorijās šo valstu kompetento iestāžu uzraudzībā, vēršot uzmanību uz to personu identificēšanu, kuras iesaistītas darbībās, kas atzīstamas par noziegumu saskaņā ar iepriekšminētās ANO Konvencijas 3.panta 1.daļu.

7. "Persona" ir jebkura fiziska vai juridiska persona.

8. "Privātie dati" ir dati, kas attiecas uz identificētu vai identificējamu fizisku personu.

9. "Informācija" ir jebkuri dati, dokumenti, ziņojumi, to apstiprinātas vai autentiskas kopijas vai citi sazināšanās veidi.

LĪGUMA DARBĪBAS SFĒRA

2. pants

1. Ar savu muitas iestāžu starpniecību un saskaņā ar noteikumiem, kurus nosaka šis Līgums, Līgumslēdzējpusēs sniedz viena otrai savstarpējo palīdzību, lai:

a) nodrošinātu pareizu normatīvo aktu muitas lietās ievērošanu;

b) aizkavētu, izmeklētu un cīnītos ar normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumiem;

c) nosūtītu un izziņotu tādus dokumentus, kas attiecas uz normatīvo aktu muitas lietās piemērošanu.

2. Palīdzība atbilstoši šim Līgumam tiek sniegta saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējpusēs valsts teritorijā un pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes kompetences un iespēju robežās. Ja nepieciešams, muitas iestāde var izveidot tādu kārtību, ka saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem palīdzību sniedz cita kompetenta iestāde pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējpusēs valsts teritorijā.

3. Šis Līgums neattiecas uz palīdzības sniegšanu krimināllietās.

INFORMĀCIJAS APMAIŅA

3. pants

1. Pēc pieprasījuma muitas iestādes sniedz viena otrai visu informāciju, kas varētu nodrošināt precizitāti:

a) muitas nodokļu, nodevu un citu maksājumu iekasēšanā, ko veic muitas iestādes, un īpaši - informāciju, kas varētu palīdzēt noteikt preču muitas vērtību un muitas tarifa klasifikāciju;

b) importa un eksporta aizliegumu un ierobežojumu piemērošanā;

c) nacionālo preču izcelsmes noteikumu piemērošanā, ko neregulē citi līgumi, kurus noslēgusi viena vai abas Līgumslēdzējpusēs.

2. Ja pieprasījuma saņēmējai muitas iestādei nav pieprasītās informācijas, šī iestāde to iegūst saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes valsts teritorijā.

3. Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde centīsies iegūt informāciju, it kā tā rīkotos savās interesēs.

4. pants

Muitas iestādes pēc pieprasījuma sniedz viena otrai informāciju par to, vai:

a) preces, kas ievestas vienas Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā, ir likumīgi izvestas no otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijas;

b) preces, kas izvestas no vienas Līgumslēdzējpusē valsts teritorijas, ir likumīgi ievestas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā un jebkuru muitas procedūru, kas piemērota precēm;

c) preces, kurām ir nodrošināts labvēlības režīms, tās izvedot no vienas Līgumslēdzējpusē valsts teritorijas, ir laikā ievestas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā, turklāt tiek sniegta informācija arī par jebkuriem muitas kontroles pasākumiem, kas piemēroti šīm precēm.

5. pants

Vienas Līgumslēdzējpusē muiņas iestāde, pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma, sniedz otras Līgumslēdzējpusē muiņas iestādei visu nepieciešamo informāciju, ko varētu izmantot sakarā ar normatīvo aktu muiņas lietās pārkāpumiem, īpaši par:

a) zināmām vai aizdomās turētām personām, kuras ir vai ir bijušas iesaistītas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muiņas lietās pārkāpumos;

b) precēm, kas ir nelikumīgas pārvietošanas objekti;

c) transportlīdzekļiem un konteineriem, par kuriem ir zināms vai ir aizdomas, ka tie tiek izmantoti otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muiņas lietās pārkāpumos;

d) jaunām metodēm un līdzekļiem, kas tiek izmantoti normatīvo aktu muiņas lietās pārkāpumos;

e) telpām, par kurām ir zināms vai ir aizdomas, ka tās tiek izmantotas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muiņas lietās pārkāpumos.

6. pants

Pēc savas iniciatīvas vai pieprasījuma, vienas Līgumslēdzējpusē muitas iestāde piegādā otras Līgumslēdzējpusē muitas iestādei ziņojumus, liecību protokolus vai apstiprinātas dokumentu kopijas, kas sniedz visu pieejamo informāciju par atklātajiem vai plānotajiem darījumiem, kuri satur vai varētu saturēt pārkāpuma sastāvu pret šīs Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem muitas lietās.

Lietas materiālu un dokumentu oriģināli tiks pieprasīti tikai tad, ja apstiprinātās kopijas nebūs pietiekamas. Saņemtie oriģināli tiks atdoti nekavējoties, tiklīdz būs zudis iemesls, kura dēļ tie tika piegādāti šīs Līgumslēdzējpusē valsts muitas iestādei.

7. pants

Šajā līgumā minētie dokumenti var tikt aizvietoti ar datorizētu informāciju, kas sastādīta jebkurā formā un paredzēta tiem pašiem mērķiem. Visa materiāla lietošanai vai izskaidrošanai noderīgā informācija jāpiegādā vienlaikus.

PERSONU, PREČU UN TRANSPORTLĪDZEKĻU UZRAUDZĪBA

8. pants

Savas kompetences un iespēju robežās, pēc savas iniciatīvas vai pēc otras Līgumslēdzējpusē muitas iestādes pieprasījuma, vienas Līgumslēdzējpusē muitas iestāde veic uzraudzību par:

a) zināmu vai aizdomās turētu personu, kuras ir vai ir bijušas iesaistītas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos, pārvietošanos, īpaši - iebraukšanu un izbraukšanu no tās teritorijas;

b) jebkādiem transportlīdzekļiem un konteineriem, par kuriem ir zināms vai ir aizdomas, ka tie tiek izmantoti otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošo normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumos;

c) preču pārvietošanu, par kurām otras Līgumslēdzējpusē muitas iestāde ir paziņojusi par ievērojami bieži izmantotām nelikumīgā pārvietošanā, ievēdot vai izvedot no tās teritorijas, vai par kuru nelikumīgu pārvietošanu ir aizdomas.

KONTROLĒTĀ PIEGĀDE

9. pants

1. Savstarpēji vienojoties un atbilstoši nacionālajā likumdošanā noteiktajai kompetencei, muitas iestādes var veikt kontrolēto piegādi, lai identificētu personas, kuras ir iesaistītas pārkāpumā. Ja lēmuma pieņemšana par kontrolēto piegādi neietilpst muitas iestādes kompetencē, tai ir jāuzsāk sadarbība ar kompetentām nacionālajām iestādēm vai jānosūta lieta šādai iestādei.

2. Nelikumīgi nosūtīto preču kravas, par kuru kontrolēto piegādi kompetentas iestādes ir savstarpēji vienojušās, var apturēt un atļaut tās pārvietot tālāk ar narkotiskajām, psihotropajām vielām vai to aizvietotājiem neskartas, vai nosacījumu nodrošināšanas gadījumā, tās izņemt vai daļēji vai pilnīgi aizvietojot.

3. Lēmumi par kontrolētās piegādes piemērošanu tiks pieņemti katrā atsevišķā lietā, nepieciešamības gadījumos ņemot vērā kompetento nacionālo iestāžu noslēgtos finansu līgumus un vienošanās.

IZMEKLĒŠANA

10. pants

1. Saskaņā ar pieprasījumu, pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde uzsāk izmeklēšanu par darījumiem, kas ir vai var tikt uzskatīti par pretrunā esošiem ar pieprasītājas Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem muitas lietās. Par šādas izmeklēšanas rezultātiem tā paziņo pieprasītājai muitas iestādei.

2. Šīs izmeklēšanas notiek saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā. Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde jārikojas tā, it kā tā rīkotos savās interesēs.

3. Pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde var atļaut pieprasītājas Līgumslēdzējpusē amatpersonām piedalīties šādās izmeklēšanās.

4. Ja saskaņā ar šo Līgumu vienas Līgumslēdzējpusē Muitas iestādes amatpersonas atrodas otras Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā, tām jebkurā brīdī ir jāuzrāda to oficiālais pilnvarojums. Tās nedrīkst nēsāt formas tērpu un ieročus.

EKSPERTI UN LIECINIEKI

11. pants

1. Ja sakarā ar izdarītajiem normatīvo aktu muitas jautājumos pārkāpumiem vienas Līgumslēdzējpusē valsts tiesa vai citas iestādes, kuras izskata šos pārkāpumus, to pieprasa, otras Līgumslēdzējpusē muitas iestāde var pilnvarot savas amatpersonas uzstāties kā ekspertiem vai lieciniekiem šajās tiesās vai iestādēs. Šādas amatpersonas sniedz liecības par faktiem, kas nonākuši to rīcībā, pildod dienesta pienākumus. Pieprasījumā, kas pilnvaro ekspertus un lieciniekus, ir precīzi jānorāda lieta, kurā amatpersona piedalīsies, un šīs amatpersonas kompetences robežas šajā lietā.

2. Amatpersonai, kurai ir pieprasīts uzstāties kā lieciniekam vai ekspertam, ir iespēja atteikties sniegt liecību vai ziņojumu saskaņā ar savas valsts vai pieprasītājas Līgumslēdzējpusē valsts normatīvajiem aktiem.

INFORMĀCIJAS UN DOKUMENTU LIETOŠANA

12. pants

1. Informācija, dokumenti un citi paziņojumi, kas saņemti saskaņā ar šo Līgumu, nevar tikt izmantoti šajā Līgumā neparedzētiem mērķiem bez tās muitas iestādes rakstiskas piekrišanas, kura tos ir sniegusi. Šie noteikumi neattiecas uz informāciju, dokumentiem un citiem paziņojumiem par pārkāpumiem, kas saistīti ar narkotiskajām un psihotropajām vielām. Šādu informāciju var sniegt citām iestādēm, kas ir tieši iesaistītas nelikumīgas narkotisko vielu pārvietošanas apkarošanā.

2. Jebkura informācija, kas jebkādā formā ir nosūtīta saskaņā ar šo Līgumu, ir konfidenciāla. Tā tiek pakļauta tādai oficiālai slepenībai un aizsardzībai, kādai ir pakļauta tāda pati informācija un dokumenti saskaņā ar tās Līgumslēdzējpusē valsts teritorijā spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem, kura tos saņem.

3. Pirmā punkta noteikumi neaizliedz informācijas izmantošanu tiesas vai administratīvajā procesā, kas ierosināts sakarā ar normatīvo aktu muitas lietās pārkāpumiem.

4. Saskaņā ar šo Līgumu un atbilstoši tā mērķiem, Līgumslēdzējušu muitas iestādes tomēr var kā pierādījumus izmantot iegūto informāciju un dokumentus:

a) savos fiksētajos pierādījumos, ziņojumos un liecību protokolos,
un

b) lietas izskatīšanā un apsūdzības uzturēšanā tiesā.

Šādas informācijas un dokumentu izmantošana par pierādījumiem tiesā un šai informācijai un dokumentiem piešķiramā nozīme jānosaka saskaņā ar nacionālo likumdošanu.

PRIVĀTO DATU AIZSARDZĪBA

13. pants

Saskaņā ar Līgumslēdzējušu nacionālo likumdošanu, privāto datu aizsardzībā ir jāievēro šādi noteikumi:

a) privātie dati nevar tikt nosūtīti, ja nav pamatota iemesla ticēt, ka šo datu nosūtīšana vai nosūtīto datu izmantošana nav pretrunā ar kādas Līgumslēdzējpusēs tiesību pamatprincipiem, un īpaši, ka personas, uz kurām šie dati attiecas, necietīs pārmērīgus zaudējumus. Pēc tās muitas iestādes, kas sniegusi privātos datus, pieprasījuma, saņēmējai muitas iestādei tā ir jāinformē par sniegtās informācijas izmantošanu un sasniegtajiem rezultātiem;

b) privātie dati var tikt nosūtīti vienīgi muitas iestādēm un citām tiesību aizsardzības iestādēm, un, ja pēc tiem ir vajadzība apsūdzības uzturēšanai, tad arī prokuratūrai un tiesām. Šāda informācija nevar tikt nodota citām personām, izņemot tās, kurām tā ir jāizmanto šādos nolūkos, bez iestāžu, kas sniegušas informāciju, tiešas piekrišanas un iestāžu, kas to saņēmušas, atļaujas informācijas sniegšanai;

c) pieprasījuma saņēmējai muitas iestādei ir jāapstiprina sniedzamo privāto datu derīgums un pareizība. Ja pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde konstatē, ka tā ir sniegusi nepareizus vai nepilnīgus privātos datus, tai par šo faktu nekavējoties ir jāinformē pieprasītāja muitas iestāde. Pieprasītājai muitas iestādei pēc pieprasījuma šie privātie dati ir jālabo, jāiznīcina vai jādzēš;

d) pieprasījuma saņēmējai muitas iestādei kopā ar privātajiem datiem ir jāsniedz informācija par datu dzēšanu tās valsts normatīvajos aktos noteiktajā termiņā. Privātie dati ir jādzēš, tiklīdz zūd vajadzība to turpmākai izmantošanai;

e) Līgumslēdzējušu muitas iestādēm ir jāveido sniegto un saņemto privāto datu reģistrs un efektīvi jāaizsargā jebkuri privātie dati pret to neatļautu pieejamību, pārveidošanu, publicēšanu, bojāšanu vai iznīcināšanu.

NOSŪTĪŠANA / PAZIŅOŠANA

14. pants

Uz iesnieguma pamata pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde, saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas ir spēkā pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējpusēs valsts teritorijā, nosūta vai izziņo iesaistītajām fiziskajām vai juridiskajām personām, kas dzīvo vai ir dibinātas tās teritorijā, visus dokumentus un lēmumus, uz kuriem ir attiecināms šis Līgums un kuri iegūti no pieprasītājas muitas iestādes.

PALĪDZĪBAS PIEPRASĪJUMA FORMA UN SATURS

15. pants

1. Pieprasījumi, saskaņā ar šo Līgumu, ir jāiesniedz rakstiskā formā. Pieprasījumiem jāpievieno visi pieprasījuma izpildīšanai nepieciešamie dokumenti. Situācijas neatliekamības dēļ var tikt pieņemts arī mutisks pieprasījums, bet pēc tam nekavējoties tas ir jāapstiprina rakstiski.

2. Atbilstoši šī panta pirmajai daļai pieprasījumiem ir jāsaturs šāda informācija:

- a) pieprasītāja muitas iestāde;
- b) pieprasītie pasākumi;
- c) pieprasījuma iemesls un objekts;
- d) saistošie likumi, noteikumi un citi tiesību akti;
- e) pēc iespējas precīzas un aptverošas pazīmes par tām fiziskajām vai juridiskajām personām, kuras ir izmeklēšanas mērķis;
- f) nozīmīgo faktu kopsavilkums, izņemot 14. pantā paredzētos gadījumus.

3. Pieprasījums ir jāiesniedz pieprasījuma saņēmējas Līgumslēdzējpusē valsts, angļu vai citā pieprasījuma saņēmējai muitas iestādei pieņemamā valodā.

4. Ja pieprasījums neatbilst formālajām prasībām, tad var tikt pieprasīta tā korekcija vai pārstrāde, neietekmējot pieprasījuma izpildi.

PALĪDZĪBAS SNIEGŠANAS SAISTĪBU IZŅĒMUMI

16. pants

1. Ja pieprasījuma saņēmēja muitas iestāde uzskata, ka pieprasītā palīdzība varētu aizskart tās valsts suverenitāti, publisko kārtību, drošību vai citas nozīmīgas intereses vai varētu būt saistīta ar industriālo, komerciālo vai profesionālo noslēpumu pārkāpšanu Līgumslēdzējpusēs valsts teritorijā, tā var atteikties sniegt pieprasīto palīdzību vai pakļaut šāda pieprasījuma izpildi konkrētiem nosacījumiem.

2. Ja pieprasījums pēc palīdzības nevar tikt izpildīts, tad pieprasītājam Muitas iestādei tas tiks paziņots nekavējoties, kā arī tā tiks informēta par atteikuma iemesliem.

3. Ja pieprasītāja muitas iestāde nevarētu izpildīt līdzīgu pieprasījumu, saņemot tādu no pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes, tai jāvērs uzmanību uz šo faktu savā pieprasījumā. Šāda pieprasījuma izpilde tiek atstāta pieprasījuma saņēmējas muitas iestādes ziņā.

IZDEVUMI

17 . pants

Līgumslēdzējušū muitas iestādes nepieprasīs ar šī Līguma izpildi saistīto izdevumu atlīdzināšanu, izņemot izdevumus par ekspertiem, lieciniekiem un tulkiem, kas nav valsts iestāžu darbinieki.

PIEMĒROŠANA

18. pants

1. Šajā Līgumā paredzēto palīdzību savstarpēji sniedz tieši abu Līgumslēdzējušu muitas iestādes.

2. Muitas iestādes kopīgi vienosies par detalizētiem pasākumiem šī Līguma piemērošanai.

3. Muitas iestādes centīsies atrisināt jebkuras nesaskaņas un domstarpības, kas rastos šī Līguma interpretēšanas un piemērošanas gaitā, savstarpēji vienojoties. Neatrisinātās domstarpības tiks risinātas pa diplomātiskajiem kanāliem.

TERITORIĀLĀ PIEMĒROJAMĪBA

19. pants

Šis Līgums ir piemērojams abu Līgumslēdzēju valstu muitas teritorijās.

LĪGUMA STĀŠANĀS SPĒKĀ UN IZBEIGŠANA

20. pants

1. Līgumslēdzējpusēs viena otrai pa diplomātiskajiem kanāliem paziņo par visu nepieciešamo nacionālo tiesību normu prasību par Līguma stāšanos spēkā izpildi. Līgums stājas spēkā sešdesmit dienas pēc pēdējā paziņojuma saņemšanas.

2. Šis Līgums ir noslēgts uz neierobežotu laiku. Līgums var tikt izbeigts ar rakstisku paziņojumu pa diplomātiskajiem kanāliem un paliks spēkā vēl sešus mēnešus pēc tam, kad otra puse būs saņēmusi šādu paziņojumu.

Apliecinot iepriekš minēto un būdami pilnvaroti to darīt, esam parakstījuši šo Līgumu.

Parakstīts Rīgā 2001. gada 2. maijā divos eksemplāros, latviešu, ungāru, un angļu valodās, turklāt visi teksti ir autentiski. Jebkuru domstarpību gadījumā, interpretējot šī Līguma tekstu latviešu un ungāru valodās, par pamatu tiks ņemts teksts angļu valodā.

Latvijas Republikas valdības
vārdā

Ungārijas Republikas valdības
vārdā

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
HONGRIE CONCERNANT LA COOPÉRATION ET L'ASSISTANCE
MUTUELLE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement de la République de Hongrie, ci après dénommés " les Parties contractantes ",

Considérant que les infractions à la législation douanière portent préjudice aux intérêts économiques, fiscaux, sociaux, culturels et commerciaux de leurs pays respectifs ;

Considérant qu'il importe de déterminer et de percevoir avec exactitude les droits de douane, taxes, redevances et autres droits sur l'importation ou l'exportation de marchandises et d'appliquer correctement les dispositions concernant les interdictions, restrictions et contrôles;

Convaincus que l'efficacité des efforts déployés pour prévenir les infractions à la législation douanière et pour assurer la perception correcte des droits, taxes, redevances et autres droits sur l'importation et l'exportation peut être renforcée grâce à la coopération entre leurs autorités douanières ;

Vu la Recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance mutuelle administrative, du 5 décembre 1953 ;

Tenant compte également des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961 modifiée par le Protocole de 1972, et de la Convention sur les substances psychotropes, de 1971, rédigée sous les auspices de l'Organisation des Nations Unies, ainsi que de la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes, de 1988 ;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

1. L'expression " législation douanière " s'entend des dispositions législatives ou réglementaires touchant l'importation, l'exportation, le transit de marchandises ou toute autre opération douanière, qu'elle concerne les droits de douane, les taxes, les redevances ou tous autres droits prélevés par les autorités douanières, ou des mesures d'interdiction, de restriction ou de contrôle.

2. L'expression " infraction douanière " s'entend de toute violation ou tentative de violation de la législation douanière.

3. L'expression " autorité douanière " s'entend, pour la République de Lettonie, du Conseil national des douanes du Service des recettes publiques (Valsts ienemumu dienesta Galvena Muitas parvalde) ; et, pour la République de Hongrie, de la Direction générale de la garde douanière et financière (Vam- és Pénzügy rség Országos Parancsnoksaga).

4. L'expression " autorité douanière requérante " s'entend de l'autorité douanière compétente d'une Partie contractante qui formule une demande d'assistance en matière douanière.

5. L'expression " autorité douanière requise " s'entend de l'autorité douanière compétente d'une Partie contractante qui reçoit une demande d'assistance en matière douanière.

6. L'expression " remise contrôlée " s'entend de la technique par laquelle les envois illicites ou suspects de stupéfiants, substances psychotropes et marchandises figurant aux notes I et II annexées à la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes, du 21 décembre 1988, ou les substances qui y sont substituées sont autorisés à sortir des territoires d'un ou de plusieurs pays, à y transiter ou à y entrer, au su et sous la supervision de leurs autorités douanières compétentes, en vue d'identifier les personnes participant aux activités considérées comme des délits au sens de l'article 3 paragraphe 1 de ladite Convention des Nations Unies.

7. Le terme " personne " s'entend d'une personne physique ou d'une personne morale.

8. L'expression " fiche signalétique " s'applique aux données concernant une personne physique identifiée ou identifiable.

9. Le terme " renseignements " s'entend des données, documents, rapports, copies certifiées ou authentifiées desdits documents ou autres communications.

CHAMP D'APPLICATION DE L'ACCORD

Article 2

1. Les Parties contractantes se prêtent mutuellement assistance, par l'intermédiaire de leurs autorités douanières et conformément aux dispositions du présent Accord :

- a) en vue d'assurer l'application correcte de la législation douanière ;
- b) en vue de prévenir, de rechercher et de réprimer les infractions à la législation douanière ;
- c) dans les cas de remise et de notification de documents concernant l'application de la législation douanière.

2. L'assistance prévue par le présent Accord est fournie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie contractante requise et dans la limite de la compétence et des ressources de l'autorité douanière requise. En cas de besoin, une autorité douanière peut prendre les dispositions nécessaires pour que l'assistance soit fournie par une autre autorité compétente conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise.

3. Le présent Accord ne concerne pas l'aide juridique pénale.

COMMUNICATION DE RENSEIGNEMENTS

Article 3

1. Les autorités douanières se communiquent mutuellement, sur demande, tous les renseignements qui peuvent contribuer à assurer correctement :

- a) le recouvrement des droits de douane, impôts, redevances et autres droits perçus par les autorités douanières et, en particulier, la collecte d'informations qui peuvent contribuer à évaluer la valeur des marchandises à des fins douanières et à procéder à leur classification tarifaire ;
- b) l'application des interdictions et restrictions en matière d'importation et d'exportation ;
- c) l'application des règles nationales d'origine qui ne font pas l'objet d'autres arrangements contractuels conclus par l'une des Parties contractantes ou par les deux.

2. Si l'autorité douanière requise ne dispose pas des renseignements demandés, elle les recherche en se conformant à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie contractante requise.

3. L'autorité douanière requise recherche lesdits renseignements comme si elle agissait pour son propre compte.

Article 4

Les autorités douanières se communiquent mutuellement, sur demande, les renseignements établissant si :

- a) les marchandises importées sur le territoire de l'État d'une Partie contractante ont été légalement exportées du territoire de l'État de l'autre Partie contractante ;
- b) les marchandises exportées du territoire de l'État d'une Partie contractante ont été importées légalement sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante et la nature de la procédure douanière éventuelle dont relèvent les marchandises ;
- c) les marchandises bénéficiant d'un traitement favorable à leur exportation du territoire de l'État d'une Partie contractante ont été dûment importées sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante, étant entendu que des renseignements sont également communiqués sur toutes mesures de contrôle douanier auxquelles lesdites marchandises ont été soumises.

Article 5

L'autorité douanière d'une Partie contractante communique, de sa propre initiative ou sur demande, à l'autorité douanière de l'autre Partie contractante tous les renseignements pouvant lui être utiles en matière d'infractions à la législation douanière et en particulier, en ce qui concerne :

- a) les individus qu'elle sait avoir commis ou qu'elle soupçonne d'avoir commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante ;
- b) les marchandises qu'elle sait faire l'objet d'un trafic illicite ;
- c) les moyens de transport et les contenants qu'elle sait être utilisés ou qu'elle soupçonne d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante ;
- d) les méthodes et moyens nouveaux utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière ;
- e) les locaux qu'elle sait être utilisés ou qu'elle soupçonne d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante.

Article 6

1. L'autorité douanière d'une Partie contractante communique, de sa propre initiative ou sur demande, à l'autorité douanière de l'autre Partie contractante les rapports, pièces à conviction ou copies certifiées des documents contenant tous les renseignements dont elle dispose sur les activités découvertes ou projetées qui constituent ou semblent constituer une infraction à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. Les dossiers et documents originaux ne sont demandés que dans les cas où des copies certifiées conformes ne sauraient suffire. Les originaux qui ont été transmis seront restitués sans retard dès que la raison pour laquelle ils ont été transmis à l'autorité douanière de l'autre Partie contractante a cessé d'exister.

Article 7

Les trois documents visés dans le présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés présentés aux mêmes fins sous quelque forme que ce soit. Tout renseignement pertinent pouvant servir à l'interprétation ou à l'utilisation desdits documents doit être fourni en même temps.

SURVEILLANCE DES PERSONNES, MARCHANDISES ET MOYENS DE TRANSPORT

Article 8

Dans les limites de sa compétence et de ses ressources, l'autorité douanière d'une Partie contractante exerce, de sa propre initiative ou à la demande de l'autorité douanière de l'autre Partie contractante, une surveillance sur :

- a) les déplacements, en particulier l'entrée sur le territoire et la sortie du territoire, d'individus qu'elle sait avoir commis ou qu'elle soupçonne d'avoir commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante ;

- b) tous moyens de transport et contenants qu'elle sait être utilisés ou qu'elle soupçonne d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante ;
- c) les mouvements de marchandises dont l'autorité douanière de l'autre Partie contractante signale ou soupçonne qu'ils pourraient faire l'objet d'un important trafic illicite en direction ou en provenance de son territoire.

REMISE CONTRÔLÉE

Article 9

1. Les autorités douanières peuvent, d'un commun accord et dans les limites de leur compétence telle que définies par la législation nationale, recourir à la remise contrôlée en vue d'identifier les personnes qui participent à un délit. Lorsque la décision concernant le recours à la remise contrôlée ne relève pas de la compétence de l'autorité douanière, celle-ci coopère avec les autorités nationales qui possèdent cette compétence ou lui transfèrent le cas.

2. Les envois illicites dont la remise contrôlée est convenue peuvent, avec le consentement mutuel des autorités compétentes, être interceptés et autorisés à poursuivre leur acheminement avec les stupéfiants ou substances psychotropes ou substances qui en tiennent lieu intacts ou, si les conditions sont garanties, enlevés ou remplacés en tout ou en partie.

3. Les décisions concernant le recours à une remise contrôlée sont prises au cas par cas et peuvent, en tant que de besoin, tenir compte des arrangements et accords financiers conclus entre les autorités nationales compétentes.

ENQUÊTES

Article 10

1. Lorsqu'elle y est invitée, l'autorité douanière requise procède à des enquêtes officielles sur les opérations qui constituent ou semblent constituer des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'État la Partie contractante requérante. Elle communique le résultat de ces enquêtes à l'autorité douanière requérante.

2. Ces enquêtes sont menées conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie contractante requise. L'autorité douanière requise procède comme si elle agissait pour son propre compte.

3. L'autorité douanière requise peut autoriser des fonctionnaires de la Partie contractante requise à assister à ces enquêtes.

4. Lorsque des représentants de l'autorité douanière d'une Partie contractante sont présents sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante en application du présent Accord, ils doivent être en mesure de fournir à tout moment la preuve de leur qualité officielle. Ils ne peuvent être en uniforme ni porter des armes.

EXPERTS ET TÉMOINS

Article 11

1. Si les instances judiciaires ou les autorités de l'État d'une Partie contractante en font la demande à propos d'infractions à la législation douanière dont elles ont à connaître, l'autorité douanière de l'autre Partie contractante peut autoriser ses fonctionnaires à comparaître comme experts ou témoins devant les tribunaux ou les autorités en question. Lesdits fonctionnaires déposent au sujet des faits qu'ils ont établis dans le cadre de leurs fonctions. La demande de comparution doit indiquer clairement dans quelle affaire et en quelle qualité le fonctionnaire doit comparaître.

2. Le fonctionnaire appelé à comparaître comme témoin ou expert peut refuser de témoigner ou de faire une déclaration s'il jouit de ce droit ou s'il est obligé de le faire, selon le cas, par la législation de son propre pays ou par celle de la Partie contractante requérante.

UTILISATION DES RENSEIGNEMENTS ET DES DOCUMENTS

Article 12

1. Les renseignements, documents et autres communications reçus en application du présent Accord ne sont pas utilisés à d'autres fins que celles qui sont spécifiées dans le présent Accord sans le consentement écrit de l'autorité douanière qui les a fournis. Les présentes dispositions ne s'appliquent pas aux renseignements, documents et autres communications concernant les infractions en matière de stupéfiants et de substances psychotropes. Ces renseignements peuvent être transmis à d'autres autorités qui participent directement à la lutte contre le trafic illicite de ces stupéfiants et substances.

2. Tout renseignement communiqué sous quelque forme que ce soit en application du présent Accord a un caractère confidentiel. Il est couvert par le secret professionnel et bénéficie de la protection prévue pour les mêmes catégories de renseignements et de documents par la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante réceptrice.

3. Le paragraphe 1 ne saurait empêcher l'utilisation de renseignements dans toute procédure judiciaire ou administrative instituée en raison d'inobservations de la législation douanière.

4. Toutefois, les autorités douanières des Parties peuvent, conformément aux objectifs du présent Accord et dans les limites de son champ d'application, faire état à titre de preuve des renseignements et des documents obtenus :

- a) dans leurs procès-verbaux, rapports et dépositions et
- b) au cours des procédures et poursuites devant les tribunaux.

L'utilisation de ces renseignements et documents à titre de preuve devant les tribunaux et leur force probante sont déterminées par la législation nationale.

PROTECTION DES DONNÉES PERSONNELLES

Article 13

Conformément à la législation des Parties contractantes, la protection des données personnelles est soumise au moins aux conditions suivantes :

- a) les données personnelles ne peuvent être transmises s'il existe des motifs raisonnables de penser que le transfert ou l'utilisation faite des données transmises serait contraire aux principes juridiques de base de l'une des Parties contractantes et, en particulier, que la personne concernée subirait un préjudice excessif. À la demande de l'autorité douanière qui communique des données personnelles, l'autorité douanière qui les reçoit informe l'autorité douanière qui les fournit de l'utilisation qui est faite des renseignements communiqués ainsi que des résultats obtenus ;
- b) les données personnelles ne peuvent être transmises qu'aux autorités douanières et aux autres autorités d'application de la loi et, en cas de nécessité à des fins de poursuites, aux parquets et aux autorités judiciaires. Ces renseignements ne peuvent être communiqués à des personnes autres que celles qui doivent les utiliser à ces fins, sauf si les autorités qui les fournissent y consentent explicitement et si la législation dont relèvent les autorités qui reçoivent les données autorise cette communication ;
- c) l'autorité douanière requise doit s'assurer de la validité et de l'exactitude des données personnelles à soumettre. Si elle constate que des données personnelles inexactes ou d'accès restreint ont été soumises, elle doit en informer sans retard l'autorité douanière requérante. Celle-ci corrigera, détruira ou effacera le cas échéant les données personnelles ;
- d) l'autorité douanière requise communiquera, en même temps que les données personnelles, la date limite pour l'effacement des données d'après la législation de son État. Les données personnelles devront être effacées lorsqu'il n'existe plus de nécessité de les utiliser ;
- e) les autorités douanières des Parties contractantes tiennent un registre des données personnelles communiquées ou reçues et protègent efficacement toutes données personnelles contre l'accès non autorisé, la modification, la publication, le dompage ou la destruction.

REMISE ET NOTIFICATION

Article 14

Lorsqu'elle est saisie d'une demande à cet effet, l'autorité douanière requise remet ou notifie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de l'État de la Partie contractante requise, à la personne physique ou morale concernée qui réside ou est établie sur son territoire, tous les documents et décisions entrant dans le champ d'application du présent Accord qui émanent de l'autorité douanière requérante.

PRÉSENTATION ET TENEUR DES DEMANDES D'ASSISTANCE

Article 15

1. Les demandes formulées conformément au présent Accord sont présentées par écrit. Les documents nécessaires pour qu'il puisse être donné suite à ces demandes accompagnent la demande. Si l'urgence de la situation le commande, des demandes verbales peuvent être acceptées, mais elles doivent être immédiatement confirmées par écrit.

2. Les demandes formulées conformément au paragraphe 1 comportent les renseignements suivants :

- a) le nom de l'autorité douanière requérante ;
- b) la mesure demandée ;
- c) l'objet et le motif de la demande ;
- d) la législation et les autres éléments juridiques pertinents ;
- e) des indications aussi exactes que possible sur les personnes physiques ou morales visées par les enquêtes ;
- f) un bref exposé des faits pertinents, sauf dans les cas prévus à l'article 14.

3. Les demandes sont présentées dans une langue officielle de la Partie contractante requise, en anglais ou dans une autre langue jugée acceptable par l'autorité douanière requise.

4. Si une demande ne remplit pas les conditions de forme prescrites, la Partie requérante peut être invitée à la régulariser ou à la compléter ; des mesures conservatoires peuvent néanmoins être ordonnées.

DÉROGATIONS À L'OBLIGATION D'ASSISTANCE

Article 16

1. Si l'autorité douanière requise estime que l'assistance demandée porterait atteinte à la souveraineté, à l'ordre public, à la sécurité ou à d'autres intérêts essentiels de la Partie contractante requise ou entraînerait une violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel sur le territoire de ladite Partie contractante, elle peut refuser d'accorder cette assistance ou la subordonner à certaines conditions.

2. Si une demande d'assistance ne peut être satisfaite, l'autorité douanière requérante en est informée sans délai, en même temps qu'elle est avisée des raisons justifiant le refus d'assistance.

3. Si l'autorité douanière requérante demande une assistance qu'elle ne serait pas elle-même en mesure de fournir si elle lui était demandée par l'autorité douanière de l'autre Partie contractante, elle le signale dans sa demande. La suite donnée à une demande de ce genre est laissée à la discrétion de l'autorité requérante requise.

FRAIS

Article 17

Les autorités douanières des Parties contractantes renoncent à demander le remboursement des frais entraînés par l'exécution du présent Accord, à l'exception des dépenses encourues pour les experts, témoins, interprètes et traducteurs qui ne sont pas des agents de l'administration publique.

MISE EN OEUVRE

Article 18

1. L'assistance prévue dans le cadre du présent Accord est fournie directement entre les autorités douanières des Parties contractantes.

2. Les administrations douanières arrêteront conjointement le détail des dispositions de mise en oeuvre du présent Accord.

3. Les autorités contractantes des Parties contractantes s'efforceront de résoudre d'un commun accord tout différend ou toute incertitude concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord. Les différends pour lesquels aucune solution n'est trouvée sont réglés par la voie diplomatique.

APPLICABILITÉ TERRITORIALE

Article 19

Le présent Accord s'applique aux territoires douaniers des États des deux Parties contractantes.

ENTRÉE EN VIGUEUR ET DÉNONCIATION

Article 20

1. Chaque Partie contractante informera l'autre par la voie diplomatique lorsque toutes les formalités requises pour l'entrée en vigueur du présent Accord auront été accomplies. L'Accord entrera en vigueur soixante jours après que la dernière notification aura été reçue.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée. Il peut toutefois être dénoncé par notification adressée par la voie diplomatique et cessera d'être en vigueur six mois après que ladite notification aura été reçue par l'autre Partie contractante.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment habilités, ont signé le présent Accord.